

תפ"ח (מרכז) 47499-11-16 - מדינת ישראל נ' נאצר שוא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 47499-11-16 מדינת ישראל נ'

31 דצמבר

שוא(עציר)

2018

לפני כבוד הסגן נשיא מנחם פינקלשטיין, שופטת ליאורה ברודי, שופט רמי אמיר המאשימה מדינת ישראל

נגד

נאצר שוא (עציר)

הנאשם

2

נובחים:

3 ב"כ המאשימה עו"ד עודד קלר

4 ב"כ הנאשם עו"ד אבי כהן

5 עו"ד רותי אלדר מייצגת את משפחת המנוחה מטעם תכנית סנה

6 הנאשם הובא באמצעות שב"ס

2

4

גזר די#

5

6 1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות, כדלקמן: רצח, לפי סעיף 300 (א) (2) לחוק העונשין התשל"ז 1977- (להלן: "חוק העונשין"); שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין וידיעות כוזבות, לפי סעיף 243 לחוק העונשין.

8

9

10 2. בעניינו של הנאשם ניתנה הכרעת דין מפורטת, ובקצירת האומר נציין, כי הנאשם קטל בצורה
אכזרית את חייה של אשתו, אם ארבעת ילדיו. בזירת העבירה הראשונה חבט
הנאשם, 11 בעוצמה רבה, פעם אחר פעם בראשה של הגופה של
המנוחה באמצעות משקולת ברזל ואבנים
12 שהיו בצד הדרך. באותה זירה הטמין
הנאשם את המשקולת המגואלת בדם. בזירה השנייה,
13 מחוץ לרכב, המשיך
הנאשם להכות בעוצמה בראשה וגופה של המנוחה באמצעות אבנים.
14 לאחר מכן הוא גרר את המנוחה חזרה לרכב, המשיך בנסיעה, ועצר בשול הדרך.

עמוד 1

- הנאשם 15 הוציא את המנוחה מהרכב והניחה על הקרקע. הוא חיבר
אזיקונים זה לזה, וכרך אותם 16 בחוזקה סביב צווארה של המנוחה.
בנוסף, חתך הנאשם את זרועותיו את גופו מספר חתכים 17 באמצעות חפץ חד.
בהמשך, התקשר הנאשם למד"א, ומסר הודעה כוזבת, שלפיה מותה של 18
המנוחה, פציעותיה ופציעותיו שלו, נגרמו כתוצאה משוד אלים שבוצע על ידי אלמונים,
אשר 19 שדדו את כספו של הנאשם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו
למנוחה 30 פצעי קרע 20 בקרקפת ובפנים, שברים בעצמות הפנים, תעלת
לחץ בצוואר, וחבלות נוספות, ומותה נקבע 21 במקום. בגין מעשים אלה הורשע
הנאשם כמפורט לעיל. 22
23
3. לפני ביהמ"ש העידו שלוש אחיותיה של המנוחה וביתה הבכורה. מעדויותיהן קורעות הלב 24 מצטיירת תמונה
של אם מסורה לילדיה, אשר עשתה כל אשר לאל ידה כדי לשמור על
אווירה 25 טובה בבית, למען ילדיה, כאשר "מאחורי הקלעים"
חייה במחיצת הנאשם היו קשים, והיא 26 ידעה סבל. הן אחיותיה של המנוחה
והן ביתה הרגישו את גודל האובדן שחוזה המשפחה, ואת 27 העובדה שבנה של
המנוחה רמי, שהוא בחור צעיר, שלא מזמן נישא, ונולדה לו תינוקת, קיבל 28 את
האפוטרופוסות על הבן הקטין (שהוא כבן 15 כיום) על כל המשתמע מכך. גבי מגידה
מנצור 29 הוסיפה שכל בני המשפחה אבודים ושבורי לב. הנאשם - כך בני המשפחה
- קטל בצורה 30 אכזרית ומתוכננת את חייה של אישה טובה, מסורה ומלאת
חיים, וכך גרם לחורבנה של 31 המשפחה. בנם של המנוחה ושל הנאשם,
רמי, הגיש הצהרת נפגע עבירה, שבה הוא מתאר את 32 ההרס של בני המשפחה
כתוצאה מהמעשה הנפשע. הוא הדגיש שבעת שאמו נרצחה, הוא היה 33
כבן 23, ואחיו הצעיר היה כבן 14, ואחות נוספת הייתה כבת 18. ביום אחד הוא מצא את עצמו
מתפקד במקום שני הוריו, בטרם הפך הוא לאדם בוגר ממש. מכל מקום, היום, כשהוא
בתחילת דרכו בחיים, הוא הפך, בעל כורחו, למעין אב לשני ילדים בגיל ההתבגרות. רמי מונה
כאמור להיות אפוטרופוס לגוף ולרכוש של הקטין, וכן הוא מתפקד כמשפחת אומנה עבורו. 4
5
4. ב"כ המאשימה עתר, בנוסף להטלת עונש מאסר עולם חובה על פי החוק, לגזור על הנאשם,
6 בגין העבירות הנלוות (שיבוש מהלכי משפט ומסירת ידיעות כוזבות), מאסר בפועל
שירוצה 7 במצטבר לעונש מאסר עולם. אומנם - כך ב"כ המאשימה - יש לראות
בעבירת הרצח 8 והעבירות הנלוות "אירוע אחד" במובן החוק, אך חרף
זאת, יש מקום לקבל את עתירת 9 המאשימה האמורה. על אף שלא היה
בידו להציג לנו תקדים משפטי, שבו בנסיבות דומות 10 הוטל עונש נוסף
ומצטבר בגין העבירות הנלוות (להבדיל ממקרים שבהם העבירות הנלוות 11
בלטו בחומרתן, או בוצעו במתלוננים שונים או במועדים שונים), הוא סבור כי
בענייננו 12 מתקיימות נסיבות חריגות לחומרה המצדיקות העתרות לבקשה.
ב"כ המאשימה הדגיש כי 13 בפנינו רצח שבוצע באכזריות מרובה, כאשר

- במהלך הדברים, בקור רוח, שיבש הנאשם את
הטמנת המשקולת, הפציעה העצמית שלו והשימוש באזיקונים
המתואר לעיל. פעולות אלה של הנאשם עלולות היו להוביל לכך שהרצח הנפשע לא
היה 16 מפוענח, על כל המשתמע מכך. גם נסיבות ביצוע העבירה של מסירת
ידיעה כוזבת הן לא פחות 17 ממקוממות, באשר הנאשם, בקור רוחו, יצר קשר טלפוני
עם מד"א, תוך התייפחות מדומה, 18 "התלונן" שהוא ואשתו נפגעו כתוצאה
משוד שבוצע בהם, ונדרשת להם עזרה. ולבסוף, 19 העבירות הנלוות נועדו
להגן על ערך חברתי שונה מזה שעליו נועדה להגן עבירת הרצח. 20 בנוסף,
עתר ב"כ המאשימה לחייב את הנאשם בפיצוי ארבעת ילדיו, בסכום המרבי
הקבוע 21 בחוק, אשר יחולק ביניהם בחלקים
שווים. 22
23
5. ב"כ הנאשם ביקש לדחות את עתירת המאשימה, ולהטיל על הנאשם אך ורק את העונש
24 המתחייב מן החוק בגין עבירת הרצח, ולהימנע מהטלת ענישה נוספת ומצטברת.
ראשית, 25 מדובר ב"אירוע אחד": העבירות הנלוות שזורות בעבירת הרצח,
ובוצעו באותו זמן, באותו
הנאשם מאסר עולם. מפסיקת בתי המשפט,
נלוות כגון אלה לעתים קרובות המאשימה אף לא ביקשה
ו/או מצטבר, ולא כל שכן כאשר הנאשם צפוי למאסר עולם. 28
אשר לחיוב הנאשם בפיצוי, הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם, מיזמתו, העביר את חלקו
בבית 30 המגורים לארבעת ילדיו, ואת מכוניתו לבן רמי, כך שנותר חסר כל.
מכאן, שיש מקום 31 שביהמ"ש יגלה בו התחשבות בקביעת שיעור
הפיצוי. 32
6. לאור הרשעתו של הנאשם בעבירה של רצח, יש להטיל עליו עונש של מאסר עולם, כמצוות
החוק. 2
אשר לעתירת ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר מצטבר בגין העבירות הנלוות, 3
הרי שלאחר ששקלנו את טיעוני ב"כ הצדדים, החלטנו לדחות עתירה זו. צודק ב"כ המאשימה
בטענה כי הנאשם ביצע מעשה נפשע ואכזרי, זרע חורבן במשפחתו, והותיר את ילדיו 5
האומללים יתומים מאמם האהובה. ואולם, בגין מעשה זה נגזר על הנאשם מאסר עולם. 6
לעומת זאת, העבירות הנלוות אינן עומדות בפני עצמן, הן קשורות בטבורן לעצם ביצוע
העבירה של הרצח, "משרתות" את ביצוע העבירה ואת ניסיונו של הנאשם להימלט מאימת
הדין - ומצב כזה חוזר על עצמו במקרים רבים, ואף על פי כן אין המאשימה נוהגת לבקש 9
ואין בתי המשפט נוהגים להטיל עונש נוסף ומצטבר בשל כך. כמובן שהדברים הם בסמכות 10
בית המשפט ובשיקול דעתו, ואולם במתחם שיקול הדעת ובהפעלתו, אנו משווים לנגד עינינו 11

- את המשקל הסגולי של חומרת העבירה הנלווית, והאם מוצדק להטיל מאסר נוסף כאשר
ממילא אדם נדון למאסר עולם.
7. בנוגע לפיצויים, אין לנו אלא להפנות לנסיבות האכזריות שבהן מצאו את עצמם ארבעת ילדיו 15 של הנאשם, שאחד מהם קטין, יתומים מאם, כדי לשלול את עצם הטענה להפחתה בפיצוי. 16 כך גם על פי פסיקתו העקבית של בית המשפט העליון, מצב כלכלי של הנאשם אינו שיקול 17 בקביעת גובה הפיצוי. העובדה שהנאשם העביר לילדים את זכויותיו בבית המגורים, אינה 18 מהווה שיקול להפחית מהפיצויים - כיוון שסדרי הגודל בהם מדובר בלאו הכי אינם מגיעים 19 לכלל גדר מיצוי הפיצוי האזרחי האפשרי בגין הנזק הכבד שנגרם לילדים. בדרך כלל נוהגים 20 בתי המשפט לפסוק בעבירות רצח פיצויים בסכומים המירבי לפי החוק, ובוודאי במקרה שבו 21 בעקבות הרצח נותרו ילדים יתומים - ואין כל הצדקה לשנות מכך. 22
8. אשר על כן, אנו גוזרים על הנאשם מאסר עולם, שתחילתו ביום מעצרו, 23.10.16.
- כמו כן, אנו מחייבים את הנאשם לשלם פיצויים לארבעת ילדיה של המנוחה, בסך כולל של 258,000 ₪, שיופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.3.19.
- הסכום האמור יחולק בין ארבעת הילדים ב-4 חלקים שווים ביניהם.
- חלקו של הבן הקטין יופקד בנאמנות בידי הבן הבכור רמי, שהוא אפוטרופסו של הקטין. הבן רמי יחזיק בכל הכספים שיתקבלו בנאמנות עבור הבן הקטין עד הגיעו של הבן הקטין לגיל 18. אין צורך להשתמש בכספים אלו לצרכים שוטפים כלשהם, שכן לשם כך מתקבלים כספים מהביטוח הלאומי לחשבון נפרד אחר שמתנהל על ידי רמי עבור הקטין.
- ב"כ המאשימה תמסור למזכירות את פרטי ארבעת הילדים לצורך העברת הכספים.
- ככל שהכספים לא יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 2.3.29, תדאג המאשימה להעביר גזר דין זה למרכז לגביית קנסות ואגרות, ותפנה את תשומת לבו לכך שאחד הילדים היה קטין בעת ביצוע העבירה ועודנו קטין היום, וכן תוודא האם מי מהילדים האחרים היה קטין גם הוא בעת ביצוע העבירה (שהוא המועד הקובע לעניין הבטחת סכום מינימום על ידי המרכז).

הודעה לנאשם זכות ערעור לבית המשפט העליון תו/ 45 יום מהיום.

20

.... 22

22

ניתן והודע היום כ"ג טבת תשע"ט, 31/12/2018 במעמד הנוכחים.

רמי אמיר, שופט

ליאורה ברודי, שופטת

מנחם פינקלשטיין, שופט
סג"נ, אב"ד

23

24

27

.... 28

29

החלטה

20

22

רשויות שב"ס ישימו ליבן לבקשתו של הנאשם.

23

.... 22 ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תשע"ט, 31/12/2018 במעמד הנוכחים.